

DE ZEVEN ZEGELEN

1. Wat zag Johannes, de ziener, in de rechterhand van Hem, Die op de troon zat?

“En ik zag in de rechterhand Desgenen, die op de troon zat, een boek, geschreven van binnen en van buiten, verzegeld met zeven zegelen.” Openb. 5: 1.

2. Wat deed het Lam met dit boek?

“En het kwam, en heeft het boek genomen uit de rechterhand Desgenen, die op de troon zat.” Vers 7.

3. Waarom werd Christus waardig verklaard, deze zegelen te openen?

“Gij zijt waardig het boek te nemen, en zijn zegelen te openen: want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht en taal, en volk en natie.” Vers 9.

4. Wat werd er getoond bij de opening van het eerste zegel?

“En ik zag, toen het Lam een van de zegelen geopend had, . . . een wit paard, en die daarop zat, had een boog; en Hem is een kroon gegeven, en Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij overwonne.” Openb. 6: 1, 2.

NOOT - Het getal zeven wijst in de Schrift volledigheid of volmaaktheid aan. De zeven zegelen sluiten een gehele klasse van gebeurtenissen in, in welke de geschiedenis van de kerk van de aanvang van de

christelijke jaartelling tot de wederkomst van Christus verhaald is. Het witte paard met zijn ruiter, uitgaande om te overwinnen, stelt op gepaste wijze de eerste christelijke kerk in zijn reinheid voor, die tot de gehele wereld gegaan is met de evangelieboodschap der zaligheid.

5. Wat verschijnt er onder de opening van het tweede zegel?

“En toen het het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen : Kom en zie! En een ander paard ging uit, dat rood was, en die, die daarop zat, werd macht gegeven de vrede te nemen van de aarde, en dat zij elkander zouden doden; en hem werd een groot zwaard gegeven.” Verzen 3, 4.

NOOT - Terwijl de witte kleur van het eerste paard de reinheid van het evangelie, dat zijn ruiter verspreidde, aanduidde, zo wordt er door de kleur van het tweede paard aangetoond, dat er bederf was binnengeslopen, toen dit symbool van toepassing was. Het is waar, dat zulk een staat van zaken volgde op de apostolische kerk. Over de tweede eeuw sprekende, zegt Wharey in zijn “ Church History, ” op bladz. 39: Het christendom begon toen reeds het kleed van het heidendom te dragen. Het zaad van de meeste van die dwalingen, welke in latere tijd de kerk zo geheel en al doortrokken, de schoonheid ervan schadelijk, en de heerlijkheid ervan verdovende, begonnen toen reeds wortel te schieten. " Wereldgezindheid kwam de kerk binnen. De kerk zocht vereniging met de wereldlijke macht, en moeite en onrust waren er het gevolg van. Dit symbool strekt zich uit van het einde van de eerste eeuw tot de tijd van Constantijn, toen er een volkomen vereniging van kerk en staat teweeggebracht werd.

6. Wat was de kleur van het symbool onder het derde zegel 2?

“En toen het het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen : Kom en zie! En ik zag, en zie, een zwart paard, en die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand.” Vers 5.

NOOT: Het “zwarte” paard stelt op gepaste wijze de geestelijke duisternis voor, die de kerk kenmerkte van de tijd van Constantijn tot de vestiging van de pauselijke oppermacht in 538 n. C. Omtrent de staat van zaken in de vierde eeuw zegt Wharey (bladz. 54) : Het christendom was tans populair geworden, en een groot gedeelte, misschien een grote meerderheid, van degenen, die het hebben aangenomen, namen slechts de naam aan, werden gedoopt, en hielden zich aan enige van de uitwendige ceremonieën van de kerk, terwijl zij in hun hart en in hun zedelijk karakter evenzeer heiden bleven, als zij voorheen geweest waren. Dwaling en bederf kwamen de kerk binnen gelijk een vloed."

7. Wat was de kleur en het karakter van het vierde symbool?

“En toen het het vierde zegel geopend had, . . . en zie, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was de Dood, en de Hel (Grieks, Hades, het graf) volgde hem na. En hun werd macht gegeven om te doden tot het vierde deel der aarde, met zwaard en met honger, en met dood, en door de wilde beesten der aarde.” Verzen 7, 8.

NOOT - Dit is een onnatuurlijke kleur voor een paard. Het oorspronkelijke woord wijst op de bleke of geelachtige kleur van planten, waar een pest in is. Het symbool doelt blijkbaar op de vervolging en verdelging, die door de Romeinse kerk tegen het volk van God gericht werden, van de tijd van het begin van de pauselijke oppermacht in 538 n. C. tot de tijd, toen de Hervormers begonnen, het ware karakter van het Pausdom bloot te leggen, en dit werk van ter dood brengen in toom gehouden werd.

8. Wat werd er bij het openen van het vijfde zegel onder het altaar gezien? o

“En toen het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het woord Gods, en om het getuigenis, dat zij hadden.” Vers 9.

NOOT.- Toen de Hervormers het werk van het Pausdom blootlegden, werd er bedacht hoeveel martelaren er ter wille van hun geloof waren omgebracht.

9. Als wat doende werden deze martelaren voorgesteld?

“En zij riepen met grote stem, zeggende: Hoe lang, o heilige en waarachtige Heerser! oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen, die op de aarde wonen?” Vers 10.

NOOT- De wrede behandeling, welke zij ondergaan hadden, riep om wraak, ^[15] het bloed van Abel van de aardbodem tot God riep. Gen. 4: 10. Zij waren niet in de hemel, maar onder het altaar, op hetwelk zij gedood waren. Dr. Adam Clarke zegt aangaande dit punt: “Het altaar is op de aarde, niet in de hemel. ” Zie noot bij de volgende vraag.

10. Wat werd er aan deze martelaren gegeven?

“En aan iegelijk werden lange witte klederen gegeven; en hun werd gezegd, dat zij nog een kleine tijd rusten zouden, totdat ook hun mede dienstknechten en hun broeders zouden vervuld zijn (hun loopbaan zouden voleindigd hebben), die gedood zouden worden, gelijk als zij.” Vers 11.

NOOT - Dezen waren gedood gedurende de honderden jaren, waarover het voorgaande zegel loopt. Hun vervolgers, de meesten van hen ten minste, waren dood. Indien zij nu bij hun dood hun straf hadden ontvangen, gelijk sommige mensen geloven, waarom zouden dan zij, die de marteldood ondergaan hadden, nog om hun straf vragen? Hier, gelijk ook op andere plaatsen in de Bijbel, wordt het beeld van verpersoonlijking gebruikt, waarin levenloze voorwerpen voorgesteld worden als levend en sprekende, en dingen, die niet zijn, alsof zij waren. Zie Richt. 9: 8-15; Hebr. 2: 11; Rom. 4: 17. Deze martelaren waren als kettens omgekomen onder de duisternis en het bijgeloof van het voorafgaande zegel, met oneer en schande beladen. Nu toont zich bij het licht van de Hervorming hun ware karakter, en wordt er gezien, dat zij rechtvaardig geweest zijn, en vandaar dat hun “ witte klederen ” gegeven worden. “ Dit fijn lijnwaad (witte klederen) zijn de rechtvaardigmaking der heiligen.”

Openb. 19: 8. Rechtvaardigheid wordt hun toegekend; en wanneer zij een weinig langer gerust hebben, daar waar zij zijn – onder het altaar, totdat alle anderen, die nog om hun geloof gedood zullen worden, hun gevolgd zijn, zullen zij tezamen opgewekt worden ten leven en in onsterfelijkheid.

11. Wat werd het eerst gezien na de opening van het zesde zegel?

“En ik zag, toen het het zesde zegel geopend had, en zie! er werd een grote aardbeving.” Vers 12, eerste gedeelte.

NOOT.- Dit verwijst ongetwijfeld naar de grote aardbeving van 1 Nov. 1755, die gewoonlijk bekend staat als de aardbeving van Lissabon, de schok waarvan gevoeld werd over een uitgestrektheid van 4,000,000 vierkante mijlen. Lissabon in Portugal, een stad met 150,000 inwoners, werd bijna geheel verwoest. De aardbeving, zegt de heer Sears, in zijn “ Wonders of the World,” bladz. 200, “ werd onmiddellijk gevolgd door het instorten van iedere kerk en elk klooster, bijna alle grote openbare gebouwen, en een vierde gedeelte van de huizen. Ongeveer twee uren later braken er in verschillende delen van de stad branden uit, die bijna drie dagen lang zo geweldig woedden, dat de stad volkomen verdelgd werd. De aardbeving had op een heilige dag plaats, toen de kerken en kloosters vol mensen waren, waar zeer weinigen van ontkwamen. . . . De angst van de mensen was onbeschrijflijk. Niemand weende: het was te vreselijk voor tranen. Zij liepen heen en weder, waanzinnig van schrik en ontzetting, en sloegen zich op hun aangezichten en op de borst, uitroepende: “ Misericordial het einde van de wereld is gekomen!” Moeders vergaten hun kinderen, en renden rond, beladen met beelden van de gekruisigde Heiland. Ongelukkig liepen velen naar de kerken voor veiligheid; maar tevergeefs werd de heilige ouwel getoond; tevergeefs sloegen de arme schepsels hun armen om de altaren heen; beelden, priesters en mensen werden in een algemene puinhoop begraven. . . . Men veronderstelt, dat er op die noodlottige dag negentig duizend mensen omgekomen zijn.”

12. Wat zou er volgen op de grote aardbeving?

“En de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed.” Hetzelfde vers, het laatste gedeelte.

NOOT.- Dit doelt op de donkere dag en nacht van 19 Mei 1780, toen de duisternis en somberheid zo ontzettend waren, dat de algemene indruk was, dat de oordeelsdag was aangebroken.

13. Welke andere gebeurtenis wordt er onder dit zegel genoemd?

“En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn onrijpe vijgen afwerpt, als hij van een grote wind geschud wordt.” Vers 13.

NOOT.- Dit trad in vervulling in de wonderbare meteorenregen van 13 Nov. 1833. Een schrijver zegt, het toneel in de nabijheid van de Niagara Waterval beschrijvende: Geen ontzettend grootser en verhevener schouwspel werd immer tevoren door mensen aanschouwd, als dat van het firmament nederdalende in vurige stromen over de donkere, bruisende waterval.' - Our first Century, blada. 330; ook The American Cyclopeda, editie 1881, artikel Meteor. " Zie de lezingen, waar juist naar verwezen is. -

Een medewerker, schrijvende voor het Journal of Commerce van 14 Nov. 1833, zei omtrent de vallende sterren van 13 Nov. 1833 het volgende:

“Als ik in de natuur naar een gelijkenis zou zoeken, zou ik niets kunnen vinden, dat het aanzien van het hemelgewelf zo goed beschreef, als de woorden, waar Johannes zich in de profetie van bediend heeft. De vallende sterren kwamen niet alsof zij van verscheiden bomen, die geschud werden, vielen, maar als van één boom, die, welke zich in het oosten toonden, vielen naar het oosten; die, welke in het westen verschenen, vielen naar het westen; en die, welke in het zuiden verschenen, vielen naar het zuiden. En zij vielen niet gelijk de rijpe vruchten vallen, verre daarvan, - maar zij vlogen, zij werden geworpen, gelijk de onrijpe vruchten, die in het eerst niet willen loslaten van de tak; en wanneer ze, onder geweldige drukking, loslaten, dan vallen zij snel, rechtaf, maar beneden; en in de menigten die vallen, kruisen sommigen het spoor van andere, naardat zij met meer of minder geweld geworpen worden; maar iedere vrucht valt aan zijn eigen kant van de boom. ” Zie bladz. 352.

14. Wat is de volgende gebeurtenis, welke in de profetie genoemd wordt?

“En de hemel is weggeweken als een boek, dat toegerold wordt; en alle bergen en eilanden zijn bewogen uit hun plaatsen.” Vers 14.

NOOT- Deze gebeurtenis ligt nog in de toekomst, en zal plaats hebben in verband met de wederkomst van Christus. Wij staan thans tussen de twee gebeurtenissen in, - het laatste van de tekenen in de hemel, en het wegvijzen van de hemelen en het bewogen worden van de aardse dingen uit hun plaatsen. De grote tekenen, hier genoemd, die het naderen van de wederkomst van Christus en de ontbinding van alle aardse dingen aangeven, liggen alle in het verleden, en de wereld wacht op het slaan van de laatste bazuin, als het laatste toneel in het drama van de aarde.

15. Welke invloed zal deze grote gebeurtenis op de wereld hebben ?

“En de koningen der aarde, en de groten en de rijken, en de oversten over duizend, en de machtigen, en alle dienstknechten en alle vrijen, verborgen zichzelf in de spelonken en in de steenrotsen der bergen; en zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, die op de troon zit, en van de toorn des Lams; want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?” Verzen 15-17.

16. Hoe wordt, nadat het werk van verzegeling in Openbaring 7, hetwelk onder het zesde zegel plaats vindt, aan het licht gebracht is, het zevende zegel ingeleid?

“En toen het het zevende zegel geopend had, werd er een stilzwijgen in de hemel, omtrent van een half uur.” Openb.8:1.

NOOT- Het zesde zegel leidde de gebeurtenissen in verband met de wederkomst van Christus in. Het zevende zegel moet derhalve natuurlijkerwijze op die gebeurtenis doelen, of op een daarmee samengaand gevolg ervan. Wanneer Christus komt, zullen al de heilige engelen Hem vergezellen (Matth. 25: 31) , en hieruit volgt dat er gedurende hun afwezigheid als van zelf stilzwijgen in de hemel zal heersen. Een half uur in profetische tijd moet ongeveer zeven dagen zijn. De zeven zegelen brengen ons derhalve tot de wederkomst van Christus.

Veilig in Jezus' armen,

Bij Hem, mijns harten lust.

Onder Zijn liefde vleug'len

Vind ik de zoetste rust.

Luistert hoe d'eng'len zingen

Bij de kristallen zee,

Ginds in 't gezegend Eden:

En ook mijn hart zingt mee.

Veilig in Jezus' armen,

Drij van verdriet en zorg,

Drij ook van 's vijands valstrik.

Roem ik in Hem als Borg!

Veilig in Jezus' armen:

O, waarom vrees ik toch!

Slechts nog een weinig strijdens

Een weinig wenens nog!

Jezus, mijns harten toevlucht,

Hing voor mijn schuld aan 't hout

Vast op die Rots der Eeuwen

Eeuwig mijn hart vertrouwt!

Wacht, o mijn ziel, gelaten :

't Scheepken bestuurt Zijn hand.

Wacht, tot de zaal' ge morgen

Rijst aan het beter strand!